

У К Р А Ї Н С Ь К Е
ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ
20—30 вересня 1948 р.

РЕПЕРТУАР ДЕКАДИ

(20—30 вересня)

ТЕАТР ОПЕРИ та БАЛЕТУ ім. ЛИСЕНКА

20	Понеділок	КОНЦЕРТ
21	Вівторок	РІГОЛЕТТО
22	Середа	ТРАВІАТА
23	Четвер	ЧАРОДІЙКА
24	П'ятниця	ДУБРОВСЬКИЙ
25	Субота	ЛАКМЕ (прем'єра)
26	Неділя (ранок)	БАХЧИСАРАЙСЬКИЙ ФОНТАН
	(вечір)	ПІКОВА ДАМА
27	Понеділок	КОНЦЕРТ
28	Вівторок	НАТАЛКА ПОЛТАВКА
29	Середа	ТРАВІАТА
30	Четвер	ЧІО-ЧІО-САН

Український Драматичний Театр ім. Шевченка

20	Понеділок	ВАС ВИКЛИКАЄ ТАЙМИР!
21	Вівторок	ЗАКОН ЧЕСТІ (прем'єра)
22	Середа	ЗАКОН ЧЕСТІ
23	Четвер	ЗАКОН ЧЕСТІ
24	П'ятниця	ГЛИБОКЕ КОРІННЯ
25	Субота	ЗАКОН ЧЕСТІ
26	Неділя (ранок)	ЗАКОН ЧЕСТІ
	(вечір)	ЗАКОН ЧЕСТІ
27	Понеділок	ШЕЛЬМЕНКО-ДЕНЩИК
28	Вівторок	ЗАКОН ЧЕСТІ
29	Середа	ЗАКОН ЧЕСТІ
30	Четвер	ТЕВ'Є-МОЛОЧНИК

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 20 (28)

20—30 вересня 1948 р.

ДО НОВИХ ТВОРЧИХ ВИСОТ

Минуло два роки з дня опублікування історичної постанови ЦК ВКП(б) «Про репертуар драматичних театрів і заходи до його поліпшення». Цей найважливіший документ, як і постанова ЦК ВКП(б) «Про журнал «Звезда» і «Ленинград», блискуча доповідь видатного марксистського теоретика А. О. Жданова, вказали письменникам і театрам єдино вірний шлях дальшого розвитку.

Натхненні високими завданнями, поставленими перед ними партією Леніна — Сталіна, наші драматурги, режисери, артисти створили за цей період багато значних п'єс і великих спектаклів.

Благотворна сила вказівок партії яскраво позначилася на діяльності всіх творчих колективів Харкова. Спектаклі шевченківців «Ярослав Мудрий» і «Генерал Ватутін» удостоєні Сталінської премії. Значно поліпшив свій репертуар і Російський драматичний театр. Наші музичні театри викинули з свого репертуару формалістичні твори і надають велике місце класичним творам. На сцені театру Музичної комедії створені спектаклі на теми сучасності.

Проте всі ці безперечні успіхи тільки початок великого шляху.

Наші театри мають всі можливості випускати значно більше прем'єр, ніж в минулому, і одночасно різко підвищити їх рівень — ідейний і художній, як цього вимагає постанова ЦК ВКП(б).

З перших же днів нового сезону треба взяти більшовицькі темпи в підготовці нових дійсно великих постановок, які хвилюють своєю тематикою, вірним художнім втіленням образів.

Ми хочемо, щоб зі сцени звучали глибокі думки, які знаходять відгук у залі для глядачів. Ми хочемо бачити на сцені художньо узагальнені образи героїв нашого часу — борців за сталінську п'ятирічку. Ми хочемо, щоб кожна вистава мала бойову більшовицьку спрямованість, характерну для нашого народу.

Плодотворні підсумки діяльності наших театрів на основі історичних рішень ЦК ВКП(б) і ЦК КП(б)У доводять, що кожний творчий колектив має все необхідне, щоб зробити ще більше для розвитку і буйнішого розквіту найпередовішого в світі радянського мистецтва, яке служить високій і благородній меті — вихованню трудящих в дусі комунізму.

**ДЕРЖАВНИЙ
АКАДЕМІЧНИЙ
ТЕАТР
ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ
ім. М.В. ЛИСЕНКА**

21 вересня

Д. Верді.

РІГОЛЕТТО

Опера на 3 дії, 4 картини. Лібретто Піаве за драмою Віктора Гюго «Король забавляється». Переклад Старицької-Черняхівської.

Диригент — засл. артист УРСР І. Штейнман.

Постава Г. Давидова.

Хормейстер Є. Мариківський

Художник Б. Коваленко.

Танці в постанові О. Галкіна.

ПЕРША ДІЯ

Легковажний герцог Мантуанський, розмовляючи з придворними, оспівує непостійність в коханні. Він закохався в невідому дівчину, але водночас залицяється до дружини графа Чепрано. Придворний блазень Ріголетто, герцогський фаворит, глузує з Чепрано. Граф клянеться, що помститься йому. Ненавидять блазня за його гостре глузування і всі інші придворні. Старий вельможа Монтероне проклинає Ріголетто за те, що він образив честь його дочки брудним натяком. Це прокляття вражає блазня, бо видається йому поганою ознакою.

Артист А. Маєргут в ролі Ріголетто (опера „Ріголетто“).

Фото Й. Куперштейна.

Глуха вулиця в передмісті, де живе дочка Ріголетто Джільда. Пізній вечір. До Ріголетто підходить бандит Спарафучіле і пропонує йому свої послуги, якщо йому треба буде розправитися з суперником. Ріголетто входить у свій дім, де його зустрічає Джільда. Він розпитує дочку, чи не бачив хто її. Джільда приховує від батька свою зустріч з якимсь молодим сеньором.

Непомітно в дім прокрадається герцог і, коли Ріголетто виходить, признається Джільді в коханні, видаючи себе за бідного студента. Джільда щаслива.

Біля дому Ріголетто збираються придворні герцога. Повертається додому і Ріголетто. Вельможі запевняють його, що вони прийшли сюди, щоб викрасти графиню Чепрано і пропонують йому допомогти їм. Ріголетто погоджується. Тоді змовники зав'язують йому очі і викрадають Джільду. Коли Ріголетто нарешті дізнається про це, він рве на собі волосся. «Ах, ось де старця прокляття!»—виголошує він у розпачі.

ДРУГА ДІЯ

Приймальня в герцогському палаці. Ріголетто шукає свою дочку. Він то погрожує, то благає придворних вернути йому Джільду.

З покоїв герцога вибігає Джільда із плачем розповідає батькові про лихо, яке трапилося з нею.

ТРЕТЯ ДІЯ

Глухий прибережний закуток, де живе бандит Спарафучіле. Джільда признається батькові, що навіки покохала герцога. Тоді Ріголетто підводить Джільду до розколини в стіні будинку і дівчина бачить, як там герцог залицяється до Маддалени, сестри Спарафучіле. Ріголетто наказує Джільді негайно переодягнутися в чоловіче вбрання і потай виїхати до Веронни, куди незабаром приїде і він. Джільда виходить.

Ріголетто зустрічається з Спарафучіле і пропонує йому за певну суму грошей вбити незнайомця, який заночував в його домі. Бандит погоджується.

Маддалена, якій дуже сподобався молодий красень, благає брата не вбивати його. Спарафучіле дає згоду, якщо не пізніше півночі надійде до них хтось інший, якого він уб'є і труп його покаже Ріголетто, щоб дістати від нього умовлені гроші за вбивство.

Починається страшна гроза і негода. Джільда, яка знову прийшла сюди, вже переодягнута в чоловічий одяг, підслуховує розмову Спарафучіле і його сестри. Щоб врятувати герцога, вона жертвує собою і стукає в двері, за якими з кинджалом в руці стоїть Спарафучіле.

З'являється Ріголетто. Спарафучіле передає йому в мішку труп «суперника» і одержує гроші.

Ріголетто, тріумфуючи, топче труп ногами. Раптом він чує голос герцога. З жахом розв'язує він мішок і бачить там убиту дочку.

«Так ось де старця прокляття»—знову викрикує він і падає на труп Джільди.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Герцог Мантуанський—Б. Бутков, Л. Лев'ятов, В. Совалов. Ріголетто, придворний блазень герцога—І. Бронзов, нар. артист УРСР; А. Магергут. Джільда, дочка Ріголетто—С. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; М. Райк. Спарафучіле—М. Державін, Ф. Курочкин. Маддалена, його сестра—Е. Лейтес, С. Носенко. Джіованна—А. Мейер, Є. Носенко. Граф Монтероне—П. Скоробогачко, Б. Малков. Наближені герцога: Марулло—Г. Коваль, М. Григор'єв. Борса—А. Нікітін, П. Калюжний. Граф Чепрано—І. Вільчур. Графиня Чепрано—Л. Колодуб, В. Павленко. Паж—Н. Лисова, Л. Колодуб, Є. Івіна. Офіцер—Б. Малков, П. Скоробогачко.

Виставу веде С. Романівська.

Дія відбувається в Мантуї в XVI сторіччі.

22, 29 вересня

Д. Верді

ТРАВІАТА

Опера на 4 дії.

Лібретто за драмою О. Дюма (сина)

«ДАМА З КАМЕЛІЯМИ».

Переклад М. Рильського.

Диригент—П. Баленко.

Постава А. Геращенко.

Художник—Н. Соболев.

Хормейстер—Є. Мариківський.

Танці в постанові О. Галкіна.

В домі паризької куртизанки Віолетти Валері зібралися гості. Серед них Альфред, який палко закохався в Віолетту. Коли Альфред і Віолетта залишаються на де-

який час самі, юнак признається в коханні. Віолетта відповідає, що вона не варта його широкого почуття. Та в душі вона тільки і мріяла про таке щастя. Проте, згадавши, хто вона, Віолетта не вірить, що мрії можуть здійснитися.

Ось уже три місяці Альфред і Віолетта живуть за містом у повному щасті. Дізнавшись випадково, що Віолетта витратила на прожиття всі свої заощадження, Альфред поспішає до Парижу, щоб дістати гроші. Тимчасом приходить старий Жермон, батько Альфреда. Він умовляє Віолетту залишити його сина, бо інакше не може відбутися шлюб сестри Альфреда. Віолетта, страждаючи, погоджується пожертвувати своїм коханням і пише Альфреду прощального листа. Альфред, повернувшись, гадає, що Віолетта його зрадила.

Флора, подруга Віолетти, влаштувала бал. Гості веселяться. Входить Віолетта з бароном Дюфолем. Альфред ображає барона. Дюфоль вирішує провчити зухвалого юнака, обігравши його в карти. Але щастя сьогодні за Альфредом. Ще більш розлютований великим програшем, барон викликає Альфреда на дуель.

Віолетта благає Альфреда відмовитися від цієї дуелі. Альфред погоджується, але при умові, що вона піде разом з ним. Віолетта говорить, що не може порушити клятви. Альфред певен, що Віолетта кохає Дюфоля. Втративши від гніву розум, він скликає всіх гостей і прилюдно ображає Віолетту, кидаючи до її ніг гроші — плату за кохання. Всі надзвичайно обурені таким недостойним вчинком Альфреда.

Опочивальня Віолетти. Вона тяжко хвора. Надходить лист од старого Жермона, в якому той попереджає її, що Альфред незабаром приїде і буде благодати простити йому. Але Віолетта боїться, що вона вже не дочекається коханого. В цей час вбігає покоївка Аніна і сповіщає про приїзд Альфреда. Ось з'являється і він сам. Віолетта кидається в його обійми, і закохані, віддаючись почуттю радості, мріють про щастя, якому вже ніщо не перешкодить. Та Віолетті раптом стає погано. Почуваючи свій близький кінець, вона прощається з Альфредом і передає йому свій портрет. Хай він подарує його тій, яка замінить Віолетту після її смерті. В оркестрі звучить тема признання Альфреда в коханні. Віолетта хоче підвестися, але падає мертва.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Віолетта Валері—Ю. Лозінська, С. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; М. Раїк. Альфред Жермон—В. Бутков, Л. Лев'ятов, В. Совалов. Жорж Жермон—М. Григор'єв, Д. Козинець, А. Магергут. Флора Бєрвуа—Є. Носенко, Є. Івіна. Аніна, покоївка—В. Павленко, Л. Колодуб. Гастон де-Летор'єр—П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост. Барон Дюфоль—Г. Коваль, В. Малков. Маркіз д'Обіньї—І. Вільчур. Доктор Гренвіль—М. Державін, Б. Малков. Йосип, слуга—В. Хворост.

В танцях беруть участь солісти балету: В. Бакланова, А. Горпиненко, Г. Маслова, В. Семінаренко, Г. Водовозов, А. Ізотов, О. Кисенко, І. Трахтенберг.

Соло в оркестрі: скрипка—І. Брунштейн, Ф. Хоміцер; гобой—Д. Риков, І. Морштейн; кларнет—Г. Риков, Н. Архирей.

Виставу веде А. Базилевич.

Дія відбувається в Парижі та його околицях в 50-х роках XIX в.

23 вересня

П. Чайковський.

ЧАРОДІЙКА

Опера на 4 дії, 5 картин.

Диригент—засл. арт. УРСР І. Штейнман.

Постава засл. арт. УРСР В. Будневича.

Художник—І. Назаров.

Хормейстер—Є. Мариківський.

Балетмейстер—засл. арт. ГрузРСР В. Литвиненко.

Дія опери відбувається в XVI сторіччі.

Перша дія. На березі Оки проти Нижнього Новгорода стоїть заїжджий двір, що належить молодій жінці Настасї, яку всі звуть «кумою». Нижегородці часто приходять сюди повеселитися. Та в народі хо-

дить поголоска, ніби Настасья—чародійка. Щоб притягти її до суду за чаклунство, до неї от-от мають з'явитися сам намісник та лютий дяк Мамиров. Про це Настасью попереджує купець Балакін. Тимчасом до заїжджого двору підпливає на човні княжич Юрій. Настасья давно таємно кохає його. Аж ось разом з приставами та Мамировим з'являється і грізний намісник нижегородський князь Нікіта Курлятев. Він починає допитувати Настасью, але захоплюється її красою. І коли Настасья частує князя вином, він дарує їй діамантовий перстень, а далі примушує Мамирова на догоду їй танцювати з скоморохами.

Друга дія. Картина перша—в теремі намісника. Княгині стало відомо про часті поїздки князя до «куми». Мамиров радить княгині позбавитися «відьми». Княгиня наказує Мамирову стежити за «кумою». Приходить княжич, розпитує княгиню, але та нічого не каже синові про своє горе. Мамиров присягається помститися князеві й Настасї за те, що вони зневажили його. Приходить викликаний Мамировим чорнець Паїсій, дістає наказ стежити за заїжджим двором «куми». Приходить і князь. Образ «чародійки» не дає йому спокою. Княгиня дорікає йому за зраду. Розлютований князь поспішає до «куми».

Картина друга—в дворі намісника. Натовп переслідує княжу челядь, яка грабувала торгові ряди. Починається бійка, яку припиняє Юрій. Приходить княгиня й дорікає синові, що він втручається в батькові справи. Юрій питає, де батько. Мамиров і Паїсій відповідають йому, що князь поплив до «чародійки». Юрій зрозумів смуток матері й вирішує вбити Настасью.

Третя дія. Кімната Настасї. Князь розповідає «кумі» про своє кохання, пробує обняти її, Настасья виривається й присягається швидше заподіяти собі смерть, ніж стати коханкою князя. Князь іде. «Куму» попереджають про небезпеку. Вона в тривозі. До кімнати тихо входить Юрій. Краса Настасї захоплює його і він кидає кинджал.

Четверта дія. Печера в глухому лісі, де живе знахар Кудьма. Тут мають зустрітися Юрій та Настасья, щоб тікати з рідних країв. Юрія вигнав батько, прокляла мати. З'являється переодягнена княгиня. З нею Паїсій. Кудьма дає їй траву, яка згубить Настасью. До берега підпливає човен з

Артистка Н. Ісламова в ролі Настасї
(опера „Чародійка“).

Фото Й. Куперштейна.

«кумою» й людьми Юрія. Княгиня смиренно пропонує Настасї води, до якої вона всипала отруту. Приходить Юрій, радо зустрічається з Настасьею. Але Настасья раптом падає мертва. Торжествує княгиня. Вона наказує кинути тіло «куми» в річку. Юрій теж кидається в воду, але його затримують. Прибігає з своїми слугами князь, кидається до сина, вимагає, щоб той сказав йому, де сховано Настасью. Юрій кричить йому: «Ти наш кат, наш вбивця!». Розлютований князь вбиває його, а сам, тяжко вражений своїм злочином, божеволіє.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Князь Микита Данилович Курлятев, великокняжеський намісник у Нижньому — І. Бронзов, народн. арт. УРСР; А. Магергут, Д. Козинець. Княгиня Євпраксія Романівна, його дружина — А. Левицька, народн. арт. УРСР; Е. Лейтес, Т. Барбітова. Княжич Юрій, їх син — З. Канзбург, В. Совалов. Мамиров, старий дяк — Д. Дісар, Б. Малков. Неніла, сестра його, постельничка княгині — О. Мейер, Є. Носенко. Іван Журан, княжеський ловчий — І. Вільчур, Б. Малков. Настасья, «кума», господиня корчми біля перевозу через Оку — В. Гужова, нар. арт. УРСР; Н. Ісмамова. Фока, дядько її — М. Державін, Б. Малков. Поля, подруга «куми» — В. Павленко, Л. Колодуб. Балакін, гість нижегородський — А. Нікітін. Потап — Г. Коваль, Н. Григор'єв. Лукаш — В. Хворост. Кичига, кулачний боець — М. Державін, П. Скоробогатько, Г. Коваль. Паїсій, бродяга під виглядом чорнеця — М. Калюжний, А. Нікітін. Кудьма, чаклун — П. Скоробогатько, І. Вільчур. Гість — Н. Григор'єв, П. Скоробогатько. Дівчата, гості з Нижнього, пристави, княжеські холопи, мисливці й псарі, скоморохи й народ — артисти хору та мімічного ансамблю.

24 вересня

Е. Направняк.

ДУБРОВСЬКИЙ

Опера на 4 дії, 5 картин.

Диригент засл. артист РРФСР і нар. арт. БАРСР П. Славинський.

Постава засл. артиста УРСР В. Будневича.

Художник Д. Овчаренко.

Хормейстер Е. Мариківський.

Танці в постанові С. Галкина.

1 картина. Збіднілий поміщик Андрій Гаврилович Дубровський зустрічає в своїй садибі Кистенівці сина Володимира. Він розповідає синові про свою сварку з багатим сусідом Троекуровим. Самодур Трое-

куров розпочав проти старого Дубровського судову справу, підкупив суддів. Він хоче привласнити маєток Дубровського.

Володимир пішов на могилу матері. До Кистенівки приїздить Троекуров. Він повідомляє старого Дубровського, що Кистенівка за рішенням суду відтепер належить йому. Андрій Гаврилович жене його геть. Розгніваний Троекуров від'їздить. Коли Володимир повертається, батько його вмирає.

2 картина. В день, коли ховали Андрія Гавриловича, до садиби приїдять судовий засідатель та довірений Троекурова — Шабашкин. Вони оголошують рішення суду. Дворові з погрозами наступають на приїжджих. Володимир стримує своїх людей. Та от він чує в кімнаті свого батька п'яні голоси чиновників, Володимир вирішує помститися й підпалює садибу.

3 картина. Маша Троекурова з покоївкою Танею та дівчатами збирає в лісі гриби. За кущами притаївся Володимир. Він чує, як Маша каже, що хоче зустрітися з розбійником Дубровським: «Я сказала б йому, що всією душею співчуваю йому. Для мене він не злочинець». Схвилюваний Дубровський не дозволяє своїм людям чіпати дівчат. Аж ось люди Дубровського тягнуть десь пійманого Дефоржа, вчителя-француза. Дефорж їде на службу до Троекурова. Володимир забирає в нього документи й наказує йому їхати назад, а сам з документами Дефоржа поспішає до Троекурова.

4 картина. В садибі Троекурова. Дубровський, якого всі вважають за Дефоржа, виховує сина Троекурова Сашу й навчає співу Машу. Троекуров приводить князя Верейського, а коли той пішов, каже Маші, що князь просить її руки. Маша відмовляється вийти за князя. Та самодур Троекуров невблаганний.

5 картина. Парк в маєтку Троекурова. Святкують заручини Маші з Верейським. З'являється ісправник. Він вистежив Дубровського. Архип попереджує Дубровського про небезпеку, але Володимир хоче побачитися з Машею. Він признається їй у коханні. Маша дуже схвилювана. Лунає свист. Це кличуть Володимира його люди. Та він не встигає втікти і, поранений на смерть, вмирає на руках у Маші, яка його кохає.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Андрій Дубровський—В. Будневич, засл. артист УРСР: Д. Діссар, Ф. Курочкин, П. Скоробогатько. Володимир Дубровський — Б. Бутков, Л. Лев'ятов, В. Совалов. Маша — К. Морозова, А. Ісламова, Ю. Лозинська. Таня — Л. Колодуб, В. Павленко. Єгоровна — Е. Лейтес, А. Мейер, Є. Носенко. Архип — Д. Державин, Б. Малков. Троєкуров — І. Бронзов нар. арт. УРСР: Д. Козинець, А. Магергут. Дефорж — А. Нікітін, В. Хворост. Шабашкин — П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост. Гришка — В. Хворост, А. Нікітін, П. Калюжний. Антон — І. Вільчур, М. Державин, Д. Скоробогатько. Ісправник — Г. Коваль, Д. Скоробогатько, І. Вільчур. Верейський — Н. Григор'єв, Г. Коваль. Засідателі — Г. Коваль, Д. Скоробогатько. Дами — Є. Носенко, Н. Коротких, С. Смулянська, Н. Лисова.

Виставу веде С. Петров.

**Харківський Державний
Академічний театр
опери та балету
імені Лисенка**

21, 27 вересня

ВЕЛИКИЙ КОНЦЕРТ

**ЗА УЧАСТЮ КРАЩИХ
АРТИСТІВ—ВОКАЛІСТІВ
ТА АРТИСТІВ БАЛЕТУ**

25 вересня

ПРЕМ'ЄРА

Лео Деліб.

ЛАКМЕ

Опера на 3 дії.

Текст І. Муратова.

Диригент—П. Баленко.

Режисер-постановник—С. Однопозов.

Художник — Д. Овчаренко.

Хормейстер — Є. Мариківський.

Балетмейстер—О. Галкин.

Режисер-асистент—Г. Давидов.

Концертмейстери: В. Фіалковська, В. Горницька.

Дія опери «Лакме» відбувається в Індії в другій половині XIX сторіччя.

Дія перша. В зарослях джунглів, біля входу в печерний храм, збираються індуї для ритуального обряду освячення зброї. Верховний брамін Нілаканта закликає народ помститися за зганьблену Індію. З'являється верховна жриця Лакме, яка несе перед собою священний кинджал—символ боротьби за волю. По закінченні ритуалу народ розходитьсь.

Лакме захоче кинджал у потайну нішу жертовника. Нілаканта у супроводі жреця Хаджі іде до міста. Лакме і жриця Маліка, залишившись у дворі храму, співають про свою полум'яну любов до батьківщини. Вони відпливають на човні.

Група європейців під час прогулянки в джунглях випадково натрапляє на захований в нетрах лісу храм. Фредерік розповідає, що в цьому лісі Нілаканта ховає свою дочку Лакме, яку народ вважає за дочку богів. Це всіх зацікавлює. Фредерік попереджає, що довго тут залишатися небезпечно і пропонує скоріше йти з цього місця. Але раптом він помічає кинджал, і вся група англійців починає його розглядати, висловлюючи різні здогадки. Схвильована боягузка гувернантка вимагає негайно повернутися додому. Всі виходять,

але Геральд лишається, бажаючи розібрати напис на кинджалі. Геральд милується коштовним поясом, діадемою, і в його уяві постає чарівний образ дівчини. Він мріє про те, що коли-небудь її зустріне. Юнак чує віддалений спів, а згодом бачить Лакме і Маліку, що повертаються до храму. Геральд ховається. Маліка входить у храм, а Лакме співає про свої надії, що настане щасливий день визволення для її батьківщини.

З'являється Геральд. Лакме попереджає його про смертельну небезпеку, яка йому тут погрожує, але Геральд не хоче йти. Лакме і Геральд палко закохуються один в одного з першої зустрічі. Лакме чує чийсь кроки і наказує Геральду покинути її. Геральд кориться. Входить Нілаканта, Хаджі та індуси—однодумці Нілаканти.

Розкритий тайник жертовника і Геральд, помічений Хаджі, говорять про те, що тут були вороги. Нілаканта наказує наздогнати чужоземця і клянеться його вбити.

Дія друга. Базар. На майдані з'являється Нілаканта. Він розшукує англійця, що насмілився зганьбити святиню. Нілаканта наказує Лакме співати, сподіваючись, що невідомий ворог прийде сюди, почувши її голос. Його смерть від руки браміна має стати сигналом до повстання проти колонізаторів.

Пісня Лакме (арія з дзвіночками) збирає юрбу слухачів. Лакме бачить Геральда. Її хвилювання говорить Нілаканті, що це саме та людина, яку він шукає.

Проходить англійське військо. Народ розходиться. Нілаканта збирає своїх однодумців і радиться, як убити Геральда. Змовники виходять.

Геральд знову зустрічається з Лакме. Вони відкривають один одному свої почуття.

Наближається релігійний похід на чолі з браминами. Геральд заховується. Служниці храму зодягають Лакме в священний одяг. Хор прославляє богиню Дургу.

Милуючись красою Лакме, Геральд виходить з свого укриття. Його помічає Нілаканта і поразляє кинджалом. Сигнал до повстання дано. Змовники зникають. Лакме і Хаджі поспішають до Геральда. Він поранений, але ще живий.

Дія третя. Джунглі. Лакме доглядає за Геральдом, який вже видужує. Здалеку звучить пісня прощання. Індуси повстали проти англійців.

Лакме йде до джерела за священною водою. По законам індусів, коли її вип'є Геральд, він стане чоловіком Лакме.

Раптом з'являється Фредерік з солдатами. Він командує військом, яке послане придушити повстання. Геральд відмовляється виконати його наказ негайно відправитися в штаб...

Бій розпалюється. Фредерік поспішає до війська. Лакме повертається до Геральда. Вона схвильована битвою і долею повстання.

Під звуки гімну йдуть англійські війська. Лакме, гадаючи, що повстання придушене, і не бажаючи рабства, отруюється пахощами квітки датури. Перед смертю вона дає Геральду випити священної води, Лакме хоче вмерти його жінкою.

З'являється Нілаканта. Він шукає дочку. Лакме, вмираючи, хоче примирити батька з чоловіком.

Вибігає Фредерік з групою солдатів і вбиває Геральда.

Нілаканта збирає навколо себе повстанців. Бій триває...

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Лакме, дочка індуського браміна Нілаканти, верховна жриця—С. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу; М. Раїк. Нілаканта, верховний брамін—В. Будневич, заслуж. арт. УРСР; Ф. Курочкин, Д. Дісар. Маліка, жриця—Е. Лейтес, Т. Барбітова. Хаджі, брамін—А. Нікітін, В. Хворост. Елен, дочка англійського губернатора в Індії—О. Виноградова, заслуж. арт. УРСР; В. Павленко. Роза, її сестра—Л. Колодуб, О. Носенко. Бетсон, гувернантка Елен—А. Мейер, Е. Івіна. Геральд, ірландець, офіцер англійської армії—Л. Лев'ятов, Б. Бутков, З. Канзбург, В. Совалов. Фредерік, англійський офіцер—Н. Григор'єв, Г. Коваль.

В БАЛЕТІ БЕРУТЬ УЧАСТЬ:

Н. Виноградова, Л. Любімова, М. Горпиненко, О. Ширай, В. Семінаренко, Г. Хоменко, Я. Додін, П. Плавник, А. Галкин, І. Трахтенберг, А. Кисенко, І. Ізотов, П. Полканов та весь склад балету.

Соло в оркестрі: на скрипці—А. Брунштейн, Ф. Хоміцер, А. Міркін; віолончелі—Е. Хоміцер, Б. Ескін; арфі—А. Гельрод; флейті—Б. Бутов, С. Манечив; гобої—А. Морштейн, Д. Риков; гlockenшпілі—Л. Розов.

26 (ранок) вересня

Б. В. Асаф'єв.

БАХЧИСАРАЙСЬКИЙ ФОНТАН

Хореографічна поема на 4 дії за однойменною поемою О. С. Пушкіна. Лібретто М. Д. Волкова.

Постановка балетмейстера А. Гірман.
Диригент—В. Нахабін.
Художник—Д. Овчаренко.

Дія перша. В старому парку біля палацу польського магната князя Адама зустрічаються його дочка Марія і закоханий в неї Вацлав. Час дуже тривожний. Ось підкрадається до палацу татарський лазутчик Нуралі. Не відчуваючи небезпеки, під звуки полонезу в парк виходять гості і починаються танці. Танцювальний дует Марії і Вацлава перетворюється в пристрасне признання у коханні. Князь Адам оголошує гостям про заручини молодих. Раптом господар сповіщає про появу татар. Всі беруться за зброю. Бій. Вбито батька Марії. В той час, коли її саму хоче врятувати від полону Вацлав, з'являється Гірей і вбиває юнака. Грізного хана вражає краса Марії.

Дія друга. Двір гарему хана Гірея. Жінки його безтурботно розважаються. Серед них з'являється Зарема, укохана жінка хана. Чути звуки маршу. Це повертається з походу Гірей. Зарема, радіючи, танцює для нього, але хан думає тільки про Марію. Танець Зареми досягає екстазу, але Гірей, байдужий і холодний, залишає гарем. Зарема в розпачі.

Дія третя. Опочивальня Марії в Бахчисарайському палаці. Марія задумливо перебирає струни арфи, награвуючи рідну польську пісню. З'являється Гірей. Його лестоці викликають у дівчини тільки страх. Коли він залишає її, Марія танцює своєрідну елегію. Це спогади про батьківщину, про неповоротні щасливі дні. Стомившись, вона лягає відпочити. Засинає разом з нею і няня. Нечутно прокрадаючись, входить Зарема і наближається до своєї суперниці. В руках у неї кинджал. Марія прокидається і розгублено дивиться на Зарему, не розуміючи, чого вона хоче. Зарема в танці

розповідає їй про своє кохання до Гірея. Тепер, коли в гаремі з'явилася Марія, Гірей охолонув до Зареми.

«Но слушай: если я должна
Тебе... кинжалом я владею:
Я близ Кавказа рождена...» —

погрожує Зарема.

Виконуючи погрозу, вона заколює Марію в ту мить, коли до опочивальні входить Гірей. Марія вмирає. Гірей хоче вбити Зарему, але відштовхнувши від себе вбивцю, в глибокому сумі схиляється над тілом коханої.

Дія четверта. Лунають звуки труб. Це з походу повертається військо Гірея. Військові начальники привели нових полонених для поповнення ханського гарему. Але Гірей байдужий до них та їх танців.

Через двір ведуть Зарему на страту. Зарема вірна собі до кінця. Для неї страта—це визволення від страждань. Зарема кидається з башти палацу і розбивається на смерть. Військовий начальник Нуралі, бажаючи розважити Гірея, дає знак татарам почати войовничі танці. Але танці не приносять забуття хану, і Гірей несподівано припиняє їх.

Епілог. «Фонтан сліз», збудований в пам'ять нещасної Марії.

Біля фонтану Гірей глибоко поринув у свої невеселі думи. З'являється привабливий образ чарівної Марії і раптом зникає. Гірей залишається самотній біля холодного фонтану.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Марія—І. Герман, Л. Любімова. Вацлав, її жених—Я. Додін, П. Плавнік. Князь Адам, батько Марії—І. Дергаус. Зарема—Н. Виноградова. Гірей—О. Горохов. Нуралі—О. Галкин. Головний евнух—П. Дергаус. Няня—Е. Пориваєва.

У виставі беруть участь також артисти-солісти балету: В. Бакланова, В. Баранова, М. Горпиненко, І. Ланцман, Л. Любімова, Г. Маслова, А. Пірадова, Д. Рожінська, В. Семінаренко, Г. Хоменко, Г. Водовозов, І. Дергаус, Н. Ізотов, А. Кисенко, С. Люлін, Г. Моторний, А. Саркісянц, І. Трахтенберг та весь ансамбль балету.

Соло в оркестрі: скрипка—І. Брунштейн, віолончель—Е. Хоміцер.

26 вересня

П. Чайковський.

ПІКОВА ДАМА

Опера на 3 дії, 7 картин. Лібретто (за Пушкіним) М. Чайковського.

Диригент — заслужений артист РРФСР і нар. арт. БАРСР П. Славинський.

Режисер-постановник — заслужений артист УРСР В. Будневич.

Художник П. Єршов.

Танці в постанові А. Пірадової.

Головний хормейстер Є. Мариківський.

Режисер Г. Давидов.

Головний концертмейстер — Н. Миرونвич.

Артистка К. Морозова в ролі Лізи (опера „Пікова дама“).

Фото Й. Куперштейна.

Артистка Е. Лейтес в ролі графині (опера „Пікова дама“).

Фото Й. Куперштейна.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Герман — З. Канзбург. Граф Томський — І. Бронзов, нар. арт. УРСР; Д. Козинець. Князь Єлецкий — Н. Григор'єв, А. Магергут. Чекалінський — П. Калюжний, А. Нікітін. Сурін — М. Державін, Н. Малков. Чаплицький — В. Хворост, М. Державін. Нарумов — П. Скоробогатько, Б. Малков. Розпорядок — В. Хворост. Графиня — Л. Левицька, нарсдн. арт. УРСР; Е. Лейтес. Ліза — В. Гужова, нар. арт. УРСР; К. Морозова, Н. Ісламова. Поліна — Т. Барбітова. Маша — В. Павленко, Л. Колодуб.

ДІЙОВІ ОСОБИ ІНТЕРМЕДІЇ (в 3-й картині):

Прилепа — В. Павленко. Міловзор — Е. Носенко. Златогор — Д. Козинець. Амур — Свєта Саркісянс.

28 вересня

М. Лисенко.

НАТАЛКА ПОЛТАВКА

Опера на 3 дії.

Диригент—П. Баленко.

Режисер—Г. Давидов.

Художники: Л. Горевий, І. Портнов.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Наталка—О. Виноградова, засл. артистка УРСР; Ю. Лозинська. Терпелиха—А. Левицька, народн. арт. УРСР; Е. Лейтес, О. Мейер. Петро—Б. Бутков, В. Совалов. Микола—А. Магергут, Г. Коваль, Д. Козинець. Возний—П. Калюжний, О. Нікітін. Виборний—Д. Діссар, Д. Державін, Ф. Курочкин, П. Скоробогатько.

30 вересня

Дж. Пуччині.

ЧІО-ЧІО-САН

(МАДАМ БЕТТЕРФЛЕЙ)

Опера на 3 дії. Переклад Старицької-Черняхівської.

Диригент—засл. арт. УРСР І. Штейнман.

Постава засл. арт. УРСР М. Терещенка.

Художник Л. Горевої.

Хормейстер Є. Мариківський.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Чіо-Чіо-Сан, прозвана мадам Беттерфлей—О. Виноградова, заслужена артистка УРСР; Ю. Лозинська, К. Морозова, С. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; Л. Раїк. Сузуки, її служниця—Е. Лейтес, Є. Носенко. Пінкертон,

Заслужена артистка УРСР О. Виноградова в ролі Чіо-Чіо-Сан (опера „Чіо-Чіо-Сан“).

Фото Й. Куперштейна.

лейтенант американського флоту—Б. Бутков, З. Канзбург, Л. Лев'ятов, В. Совалов. Шарплес, консул США в Нагасакі—М. Григор'єв, Г. Коваль, Д. Козинець, А. Магергут. Горо, сват—П. Калюжний, О. Нікітін. Комісар, державний урядовець—М. Григор'єв, Г. Коваль. Кет Пінкертон—О. Носенко. Принц Ямадорі—М. Григор'єв, П. Строганов, В. Хворост. Бонза, дядько Чіо-Чіо-Сан—М. Державін, Б. Малков.

Виставу веде А. Базилевич.

Місце дії—Нагасакі в Японії. Час дії—кінець XIX сторіччя.

**ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА
АКАДЕМІЧНИЙ
УКРАЇНСЬКИЙ
ДРАМАТИЧНИЙ
ТЕАТР ім. Т.Г.ШЕВЧЕНКА**

20 вересня

Лауреат Сталінської премії К. Ісаєв та
О. Галич.
Переклад Ір. Стешенко.

Вас викликає Таймир!

Комедія на 3 дії

Постава режисера М. Ошеровського.
Художнє оформлення лауреата Сталінської премії В. Греченка.
Музика композитора М. Каневського.
Текст пісень М. Аронса.
Концертмейстер М. Константинівська.

Постава здійснена під художнім керівництвом лауреата Сталінських премій, народного артиста СРСР М. Крушельницького.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Дюжіков, приїжджий з Таймиру — І. Костюченко. Іван Іванович Кирпичников, директор Старо-Кримської філармонії — М. Покотило, засл. арт. УРСР. Дідусь Бабурін — Ф. Радчук, лауреат Сталінської премії народн. арт. УРСР; Г. Сичук. Дуня Бабуріна — О. Валуєва, В. Власовська. Андрій Миколайович Гришко — Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії. Люба Попова — Г. Гончарова, О. Тимофієнко. Мати Люби Попової — І. Стешенко. Єлизавета Михайлівна Кирпичникова — Н. Лихо. Дежурна на тринадцятому поверсі — П. Куманченко, засл. арт. УРСР; Р. Кіріна. Людина в картатому пальто — О. Сви-
стунов, О. Подорожній. Адміністра-

тор готелю — М. Савченко. Людина з бородою — Г. Снегірьов. Узбек — В. Бережний. Моряк — В. Бондаренко. Міліціонер — М. Микитенко. Командировочні — М. Кірін, С. Орлюк, Р. Рубанович, Г. Чорний, О. Онофрієнко, А. Шутенко, Я. Лівшиць, Я. Браславський.

Виставу веде Р. Хмара.

Дія відбувається в Москві в серпні 1947 року.

21, 22, 23, 25, 26 (ранок і вечір)
28, 29 вересня

ПРЕМ'ЄРА

Ол. Штейн.

Переклад Ів. Снегірьова.

„ЗАКОН ЧЕСТІ“

П'єса на 3 дії, 10 картин.

Постава режисерів Л. Кіншиної та В. Воронова.

Художнє оформлення — С. Йоффе.
Музичне оформлення з творів С. Рахманінова.

Художнє керівництво постановою — лауреата Сталінських премій народного артиста СРСР М. Крушельницького.

Диригент — М. Каневський.

Концертмейстер — Е. Пліщенко.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Верейський Андрій Іванович, академік, генерал-лейтенант медичної служби, нейрохірург — О. Сердюк, лауреат Сталінських премій, нар. арт. УРСР та УзРСР. Ольга, його дочка, науковий співробітник державного інституту експериментальної медицини — М. Коробчанська. Микола, її чоловік, кандидат філософських наук — В. Коробков. Добротворський Олексій Олексійович, професор-біохімік — Д. Антонович, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Тетяна Олександрівна, його дружина, хірург — С. Федорцева, нар. арт. УРСР. Лосев Сергій Федорович, професор-хімік — Г. Козаченко, засл. арт. УРСР. Ніна Іванівна, його дружина — Л. Криницька, засл. арт. УРСР; Ю. Фоміна. Петренко Іван Петрович, док-

тор, завідувач клінічного відділу інституту—Ю. Тігов. Курчатов, заступник міністра охорони здоров'я—В. Мізіненко. Грушницький Петро Степанович — вице-президент Академії Медичних Наук — М. Волошин. Голова Урядової Комісії — І. Мар'яненко, лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР. Ефімов, професор, голова Суду честі — О. Романенко. Писаревський, академік — А. Макаренко. Лідія Михайлівна, секретар Добротворського — О. Слензак. ВУД, розвідник—С. Верхацький. Уїлбі, співробітник посольства—М. Кононенко, засл. арт. УРСР. Картер, американський вчений—В. Стеценко. Паша, хатня робітниця—Г. Бабіївна, С. Лор. Митько, хлопчик—А. Калішевська. Пушкова, машиністка інституту — І. Стещенко. Секретар суду — М. Кірін.

Вчені, співробітники інституту — артисти хору та допоміжного складу.

Виставу веде пом. режисера Д. Бабенко.

24 вересня

Джемс Гоу і Арнод д'Юссо.
Переклад В. Владка.

ГЛИБОКЕ КОРИННЯ

П'єса на 3 дії.

Постава та режисура засл. арт. УРСР Б. Норда.

Художник Л. Альшиц.

Режисер-асистент М. Ошеровський.

Музичне оформлення М. Каневського.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Гоней Тернер, негрятянка - покоївка — Ю. Фоміна, А. Калішевська. Белла Чарлз, негрятянка, економка в домі Ленгдонів, мати Бретта—Л. Криницька, засл. арт. УРСР; Н. Лихо. Елсуорт Ленгдон, сенатор—І. Мар'яненко, лауреат Сталінської премії, народ. арт. СРСР; О. Романенко. Дженовра Ленгдон, його молодша дочка—П. Куманченко, засл. арт. УРСР; В. Власовська. Аліса Ленгдон—В. Чистякова, нар. арт. УРСР та УзРСР; Н. Герасімова. Гоуард Меррік, письменник,—Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії; М. Волошин. Рой Максвелл, юрист—С. Верхацький, І. Костюченко. Бретт Чарлз, негр, ветеран другої світової війни—С. Кошачевський, В. Коробков. Серкін, шеріф—О. Нем-

Нар. арт. УРСР та УзРСР В. Чистякова в ролі Аліси Ленгдон („Глибоке коріння“) Фото М. Савченко.

зер. Чак Уоррен—Ф. Хригко. Боб Айзі—В. Бондаренко.

Виставу веде пом. режисера Р. Хмара.

27 вересня

Квітка-Оснот'яненко.

„ШЕЛЬМЕНКО ДЕНЩИК“

Комедія на 4 дії, 5 картин.

Режисер — заслужен. арт. УРСР М. Покотило.

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії В. Греченка.

Концертмейстери—Е. Плещенко, М. Константинівська.

Музика засл. арт. УРСР Б. Крижанівського.

Танці в поставі Е. Рабінович.

Диригент — зав. муз. частиною, композитор М. Каневський.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Шпак, поміщик — Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії. Фенна Степанівна, його дружина — Л. Криницька, засл. арт. УРСР; Н. Лихо. Присінька, їхня дочка — П. Куманченко, засл. арт. УРСР; О. Валуєва. Скворцов, капітан — С. Кошачевський, І. Костюченко. Шельменко, його денщик — М. Покотило, засл. арт. УРСР. Опецьковський, приїжджий поміщик — С. Верхацький, О. Немзер, Г. Сичук. Аграфена Семенівна, його дружина — І. Стешенко, Ю. Фоміна. Євжені, їх дочка — Н. Герасімова, А. Калішевська. Лопуцьковський, жених, поміщик — М. Савченко. Мотря, покоївка Шпаків — Ю. Фоміна, А. Калішевська, Р. Кіріна. Поміщик — М. Микитенко, В. Лавров. Його дружина — О. Тимофієнко. Гусар — Г. Снегірьов. Його дама — Р. Кіріна.

Виставу ведуть — Д. Бабенко, Р. Хмара.
Дія відбувається на Україні року 1835.

30 вересня

Шолом-Алейхем.

Інсценізація І. Добрушина та Н. Ойслендера. Переклад Є. Рейцина

ТЕВ'Є МОЛОЧНИК

П'єса на 4 дії, 10 картин.

Постава лауреата Сталінської премії, нар. арт. УРСР Л. Дубовика.

Художник — засл. діяч мистецтв РРФСР О. Тишлер.

Композитор — нар. арт. РРФСР Л. Пульвер.

Консультант постанови нар. арт. СРСР, С. Міхоелс.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Тев'є — М. Крушельницький, лауреат Сталінських премій, народ. артист СРСР. Голда, його дружина — А. Смерека, засл. арт. УРСР. Цейтл — Т. Миргород, Ю. Фоміна. Годл — С. Федорцева, нар. арт. УРСР. Хава — Н. Герасімова. Бейла — Є. Петрова, нар. арт. УРСР; Н. Косаківна. Перчик — І. Гавришко. Лейзер Волф — О. Немзер. Єват Фроім — М. Савченко. Педоцур — С. Верхацький. Лакей Педоцура — А. Шутенко. Жандарм — М. Кірів.

Виставу веде Д. Бабенко.

ТЕАТР ★ МУЗКОМЕДІЇ

21, 23, 24, 26 (ранок і вечір),
28, 30 вересня

ПРЕМ'ЄРА

Ф. Легар.

ЗОРІКА

(ЦИГАНСЬКА ЛЮБОВ)

Оперета на 3 дії. Текст І. Рубінштейна.

Переклад І. Муратова.

Постава нар. арт. УзРСР О. Івашутича.
Диригент — М. Хайкін.

Оформлення головн. художника театру Н. Соболя.

Танці в постанові головн. балетмейстера театру Л. Леонідова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Драготін — Микола Іванов, О. Райданов. Монель — П. Павлусенко, О. Федосов. Міхалі — О. Ткаченко. Йоланта — Н. Попова, Л. Романенко. Зоріка — К. Великосельська, А. Лундишева, Л. Міцнер. Ласку — Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР; К. Райданов. Сандор — П. Дудко, Г. Охріменко. Фореско — М. Гавриленко. Лівніч — В. Андреев. Мошу — А. Аркін, О. Івашутич, нар. арт. УзРСР. Міклаші — Л. Волков, К. Передерніков.

Соло на скрипці — концертмейстер оркестру — Я. Виноградов.

В балеті беруть участь — В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, Е. Коновальчик, А. Лашкевич, В. Ліснівська, Л. Лебеденко, В. Семенов, В. Хільченко та ансамбль балету.

Виставу веде — Н. Арбо.

22 вересня

Е. Кальман.

ПРИНЦЕСА ЦИРКУ

Оперета на 3 дії.

Текст І. Рубінштейна.

Переклад В. Сокола.

Постава нар. арт. УзРСР О. Івашутича.
Диригує засл. арт. УРСР С. Солящанський.

Декорації та костюми художника С. Йоффе.

Балет в постанові Л. Леонідова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Теодора Верд'є — К. Великосельська, Р. Уманська, засл. арт. УзРСР. Місс Мабель — Н. Аннікова, М. Леонідова, З. Мізіненко. Містер Ікс — Д. Волков, П. Дудко, Г. Охрименко, К. Передерніков. Тоні Шлюмбергер — Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР; К. Райданов. Маркіз — І. Білошенко, О. Райданов. Мішель — В. Цесінський. Корбо — М. Іванов. Ренар — В. Андреев. Пелікан — Микола Іванов, О. Івашутич, нар. арт. УзРСР. Клара Шлюмбергер — А. Алмазова, М. Гаєвська, О. Пігулович. Пінелі, директор цирку — О. Арбо. Піколо — В. Безпалько. Барон — К. Волков. Гість — Є. Грицюк.

БАЛЕТ:

«Пантера» — В. Ліснівська, Л. Кабанець, Б. Хільченко, В. Балацький, А. Мелехов.

«Китайський» — А. Лашкевич, Л. Лебеденко, А. Мелехов, В. Піатрович.

25, 29 вересня

ПРЕМ'ЄРА

Ердман, Вольпін

Й. Штраус.

ЛЕТУЧА МИША

Оперета на 3 дії. Переклад Шипова.

Постава художнього керівника театру М. Авах.

Диригенти — С. Солящанський, засл. арт. УРСР; М. Хайкін.

Художнє оформлення — С. Йоффе.

Танці в постанові головного балетмейстера театру Л. Леонідова.

Режисер — Н. Попова.

Режисер-лаборант — Н. Боровкова.

РОЛІ ВИКОНУЮТЬ:

Айзенштейн — Д. Волков, Г. Охріменко. Розалінда — Л. Міцнер, Р. Уманська, засл. арт. УзРСР. Адель — Н. Аннікова, В. Безпалько, К. Великосельська, А. Лундишева. Альфред — П. Павлусенко, А. Федосеев. Фальк — А. Аркін, К. Райданов. Блінд — І. Белашенко, М. Мармур. Орловський — П. Дудко, К. Передерніков. Амедей — О. Івашутич, нар. арт. УзРСР. Амелія — Н. Попова, Л. Романенко. Лотта — З. Мезіненко. Франк — О. Райданов. Черговий — Микола Іванов, Л. Пономаренко, засл. арт. УзРСР. Помічник — Е. Грицюк, В. Андреев. Лісничий — С. Бондаренко, М. Гавриленко. Невідомий — В. Андреев. Молодий чоловік — А. Зуб. Кравчиха — М. Вербицька.

В балеті беруть участь:

В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, Н. Зарицький, Л. Кабанець, Е. Коновальчик, Л. Лебеденко, В. Ліснівська, В. Піатрович, В. Семенов, Б. Хільченко та ансамбль.

Виставу ведуть Н. Арбо та Н. Боровкова.

РАДІСНА ЗУСТРІЧ

(До гастролей Львівського театру юного глядача ім. М. Горького)

Почуття великого і радісного хвилювання опанувало наш колектив перед гастролями у рідному Харкові, де театр юного глядача імені М. Горького був організований, у 1920 році і працював до початку Великої Вітчизняної війни.

За 28 років своєї творчої діяльності цей театр—один з найстаріших театрів для дітей на Україні—пройшов складний шлях творчих шукань і упертої боротьби за викристалізування принципів радянського педагогічного театру. Колектив театру набув чималий досвід у вихованні свого глядача на кращих зразках драматургічної творчості, як класичної, так і сучасної.

Особливо значне місце в репертуарі, розрахованому на підростаюче покоління, відводилось і тепер відводиться п'єсам про героїчну участь дітей і молоді у збройній боротьбі за радянську владу, за честь і незалежність рідної Батьківщини.

Серед творчого складу театру є багато обдарованих митців радянської сцени, які працюють тут чимало років, а саме: головний художник театру лауреат Сталінської премії Б. Косарев, засл. арт. УРСР А. Бурштейн, артисти: О. Янгуков, М. Коган, О. Давиденко, Ю. Заховай, М. Борисенко, К. Овчиннікова, Б. Вольф, Н. Самойлова, П. Шаповалов, Е. Ратинська, Г. Кабченко, Р. Глина, Ф. Чирікова і інші.

Другу половину свого творчого шляху театр пройшов під художнім керівництвом видатного майстра української сцени, засл. діяча мистецтв В. Скіяренка. Багато років очолює музчастину композитор І. Вимер. Головний режисер театру І. Гріншпун. В

останні роки творчий склад театру поповнився митцями—художником Ф. Ніродом та режисером М. Елецьким. Давно в театрі працює кваліфікований педагог—зав. педчастиною Р. Балабанова.

Художнє керівництво театру юного глядача ім. М. Горького тепер очолює майстер української сцени засл. арт. УРСР В. Харченко.

Під час гастролей у Харкові театр ознайомить харків'ян з своїми кращими останніми роботами. Глядач побачить комедію О. Грибодова—«Горе з розуму». Про легендарного Ковпака та його соратників, народних месників—партизанів розповість йому вистава «Люди з чистою совістю» за твором лауреата Сталінської премії П. Вершигори. Сторінки з життя безсмертного Кобзаря розкриє перед ним п'єса українського драматурга Ю. Костюка—«Тарас Шевченко». Театр познайомить своїх глядачів з казкою Т. Габзе—«Кришталевий черевичок», з п'єсами улюбленого дитячого письменника С. Михалкова—«Особливе завдання», «Сміх і сльози», «Червоний галстук», з любимою дитячою казкою Е. Шварца—«Червона шапочка», з класичною комедією Д. Фонвізіна «Недоросль» та п'єсою про радянську молодь драматурга М. Шапіро—«На порозі життя».

Зустріч з харків'янами буде серйозною перевіркою нашої післявоєнної творчої діяльності. Ми сподіваємося, що свій творчий звіт перед ними виконаємо з честю.

Директор Львівського театру юного глядача ім. М. Горького
Й. Рубашкін

ТЕАТРАЛЬНА ХРОНІКА

З вересня в колективі Харківського театру Музичної Комедії критик тов. Морської виступив з рецензією вистави цього театру—«Летуча миша». Виступ був організований Харківською Філією Українського Театрального Товариства.

Тов. Морської відзначив особливе добре звучання оркестру під диригуванням засл. арт. УРСР С. Солящанського. Оркестр яскраво, гаряче і правильно передає світлу

і радісну музику Йогана Штрауса. З тонкою іронією розкриває тему вистави її постановник т. М. Авах. Послідовно і гостро він викриває ті фальшиві і облудні маски, які носять герої «старого веселого» Відня і в житті і на балу. Вистава багата акторськими успіхами і в цілому є вдалою спробою створення спектаклю класичної комедії.

Відповідальний редактор Л. ЯКИМЧУК
Видає Харківська філія „Українського театрального товариства“

РЕПЕРТУАР ДЕКАДИ

(20—30 вересня)

ТЕАТР МУЗКОМЕДІІ

20	Понеділок	. . . . .	Вистави нема
21	Вівторок	. . . . .	ЗОРІКА (прем'єра)
22	Середа	. . . . .	ПРИНЦЕСА ЦИРКУ
23	Четвер	. . . . .	ЗОРІКА
24	П'ятниця	. . . . .	ЗОРІКА
25	Субота	. . . . .	ЛЕТУЧА МИША
26	Неділя	. . . . .	ЗОРІКА (ранок і вечір)
27	Понеділок	. . . . .	Вистави нема
28	Вівторок	. . . . .	ЗОРІКА
29	Середа	. . . . .	ЛЕТУЧА МИША
30	Четвер	. . . . .	ЗОРІКА

ТЕАТР ЮНОГО ГЛЯДАЧА імені ГОРЬКОГО

20	Понеділок	. . . . .	Вистави нема
21	Вівторок	. . . . .	ГОРЕ З РОЗУМУ (вечір) СМІХ І СЛЬОЗИ (ранок)
22	Середа	. . . . .	ПОШИЛИСЬ У ДУРНІ (вечір) ГОРЕ З РОЗУМУ (ранок)
23	Четвер	. . . . .	ТАРАС ШЕВЧЕНКО (вечір)
24	П'ятниця	. . . . .	ТАРАС ШЕВЧЕНКО (веч. і ранок)
25	Субота	. . . . .	ПОШИЛИСЬ У ДУРНІ (вечір) СМІХ І СЛЬОЗИ (день)
26	Неділя	. . . . .	ГОРЕ З РОЗУМУ (ран., день і веч.)
27	Понеділок	. . . . .	ГОРЕ З РОЗУМУ (веч. і ранок)
28	Вівторок	. . . . .	НА ПОРОЗІ ЖИТТЯ (вечір) СМІХ І СЛЬОЗИ (ранок)
29	Середа	. . . . .	НА ПОРОЗІ ЖИТТЯ (вечір) КРИШТАЛЕВИЙ ЧЕРЕВИЧОК (р.)
30	Четвер	. . . . .	НА ПОРОЗІ ЖИТТЯ (вечір) КРИШТАЛЕВИЙ ЧЕРЕВИЧОК (р.)

Ціна 2 карб.

**ХАРКІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ
ТЕАТР ОПЕРИ та БАЛЕТУ ім. М. Лисенка**

ГОТУЄТЬСЯ до ПОСТАВИ:

Цезар Пуні

ЕСМЕРАЛЬДА

Балет на 3 дії

**Постановка головного балетмейстера
театру засл. арт. ГрузРСР**

В. ЛИТВИНЕНКА.

Диригент — П. БАЛЕНКО.

Художнє оформлення І. НАЗАРОВА.